

[Martin Glerup]

Jeg vil gerne sige tak for tilslutningen til intentionerne i forslaget.

Det er rigtigt, at Vandrådet blev nedsat for snart 10 år siden, og hr. Gade har nu i 8 år stået på denne talerstol og talt for, at der skulle ske noget. Regeringen vil gerne have, der skal ske noget, og der er lavet en masse rapporter, handlingsplaner, undersøgelser osv. Men problemet er, at alle de kønne ord ingenting hjælper, hvis de ikke bliver realiseret. Derfor har Socialdemokratiet fremsat dette beslutningsforslag, hvor vi anfører nogle vigtige punkter, hvor der bør gøres en intensiveret indsats, og hvordan man eventuelt kan finansiere sådan en indsats.

Der er ikke tale om en fiskal afgift i denne forbindelse, som hr. Aage Brusgaard siger, der er tale om en afgift, der alene går tilbage til miljøet for at fremtids sikre drikkevandsforsyningen i Danmark. Alle er enige om, at det er gået stærkt tilbage med drikkevandskvaliteten og med grundvandskvaliteten de sidste 10-15 år, og det er det, vi skal have sat en stopper for.

Det er ikke tanken, at Vandfonden skal operere fra centralt hold. Forslaget går netop ud på, at pengene skal bruges i kommuner og amter, således at man decentralt kan sætte ind dér, hvor problemerne er størst; dermed tager man også højde for de geografiske forskelle, som fru Eva Møller ganske rigtigt påpegede. Vi har lavet en fordeling af tilbageførslen af midlerne med 50 pct. på indbyggertal, 25 pct. på areal og 25 pct. på nitratbelastede vandværker.

Det, Socialdemokratiet gerne vil sikre sig via forslaget, er en højere prioritering af dette aspekt, når vi skal tale om en samlet miljøafgiftsløsning, og vi er enige i, at det snart skal diskuteres, da det er uhyre vigtigt. Det er mindre afgørende for os, om det bliver lige nøjagtig i denne form. Vi er meget forhandlingsvenlige, men det er et ufravigeligt krav, at der nu sættes ind i praksis. Det kan ikke nytte, at det skal tage 100 år at få ryddet op efter de affaldsdepoter. Selvfølgelig skal forureneren betale dér, hvor man kan føre forureningen tilbage til vedkommende, men hr. Gade ved jo godt, at der er en række områder, hvor man ikke er i stand til at forfølge forureneren, fordi vedkommende fortøner sig i tågen langt tilbage i fortiden. Det er i meget høj grad fortidens synder, det drejer sig om.

Fra vores side er det ment som et udspil til, at der skal ske noget i praksis, og at vi skal sige farvel til alle de pæne ord – dem har vi nok af. Lad os få dem sammenstillet, men vi skal ikke bruge år og dag på det. Lad os få noget effektivt sat i gang ude i marken.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg er enig med hr. Martin Glerup med hensyn til behovet for handling og behovet for at skaffe økonomi bag det.

Jeg tager ordet for at forklare det, jeg sagde vedrørende diffuse kilder, hvor man ikke kan finde den, der er ansvarlig for forureningen.

Vi er – ligesom grundtanken i dette forslag – også indstillet på at hente pengene hos nogle andre. Vi peger bare på, at pengene skulle tages fra den forurenende industri, hvilket vi også tidligere har stillet forslag om i Folketinget. Det kunne være en afgift på udledninger fra den eksisterende industri. Det er selvfølgelig ikke nødvendigvis dem, der har lavet den forurening, der kommer fra diffuse kilder eller fra steder, hvor vi ikke kan finde den skyldige, men vi synes, det er mere rimeligt at pålægge den produktion, der indebærer en eventuel risiko for miljøproblemer i fremtiden, en afgift, end det er at lægge afgiften på det almindelige husholdningsforbrug af vand. Det var grundtanken i mit ræsonnement på dette punkt.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Det har været en god og konstruktiv debat, vi har haft om Socialdemokratiets beslutningsforslag. Vi er stadig væk enige i sigtet, og jeg er glad for, at der er enighed i Folketinget med hensyn til at sørge for, at der er godt og rigeligt grundvand i Danmark.

Men jeg vil lige anholde bemærkningen om, at der ikke sker noget. Når man ser på de forslag, som er anført i forslaget til folketingsbeslutning, så taler man bl.a. om oprensning af de mange kemikaliegrunde. Der er en handlingsplan i gang, og der i år afsat 140 mio. kr. til oprensning.

Det er rigtigt, at der har været brugt lang tid til at undersøge og vurdere disse grunde, men tempoet i oprensningen er stigende. Det er også rigtigt, at det kan tage mange år, hvis ikke tempoet øges. Men det gør det. En af stopklodserne har bl.a. været, at man ikke vidste, hvad